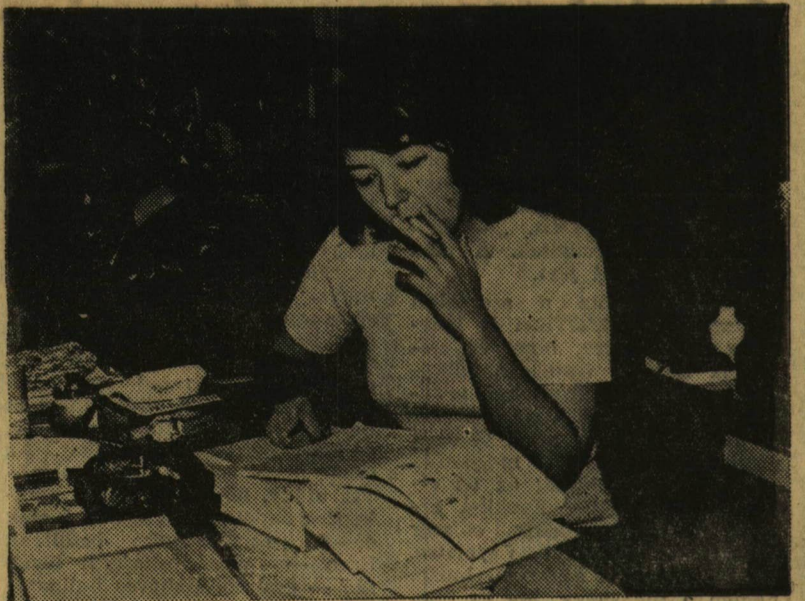

MEGINT...

megint bennünket a vizsgaidőszak. Egyre közeledve mind több és több hallgatónkat sodorja a tanulási kedv vagy éppen a pánik a jegyzetek, könyvek közé. Olvasóink többsége elbarrikádozza magát, s a tananyagot kívül semmiféle szellemi táplálékot nem hajlandó magához venni a következő másfél hónapban. Éppen ennek megértése, s együttérzésünk jeleként lapunk a vizsgaidőszakban nem jelenik meg. Ezért hát most kívánunk jó érdemjegyeket, kellemes ünnepeket, s eredményekben gazdag, boldog új esztendőt!

SZEGEDI

XIII. évfolyam 16. szám
1975. december 10.

Egyetem

A SZEGEDI FELSOÓKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1976. május: a KISZ IX. kongresszusa

A FELKÉSZÜLÉS ALAPJAI

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága november 12-én tartott ülésén elhatározta, hogy 1976. májusára összehívja az ifjúsági szövetség soron következő IX. kongresszusát. A központi bizottság meghatározta a kongresszusi felkészülés politikai célkitűzéseit, a szervezetek felkészülésének ütemtervét, valamint a választások rendjét. Megvitatta a IX. kongresszus előzetes dokumentumait, és úgy döntött, hogy azokat megfelelő időben a KISZ-alapszervezetek vitájára bocsátja. Mert a májusi kongresszus sikeréhez a KISZ-alapszervezetek, a KISZ-tagok jó munkája, politikai tevékenysége a megfelelő alap. Leszögezték, hogy a kongresszusi felkészülés a KISZ-munka természetes és szerves része, amelynek legfontosabb vonása, hogy becsületesen dolgozzunk, tanulunk, az éves akcióprogram alapján végezzük munkánkat.

A központi bizottság felhívta az ifjúsági szövetség minden szervezetét és tagját, hogy legjobb tudása, képessége szerint végzett munkával, tanulmányi kötelességei teljesítésével, a KISZ 1975-76. évi kongresszusi akcióprogramjának végrehajtásával készüljön a IX. kongresszusra.

Az ifjúsági szövetség következő mozgalmai évre szóló akcióprogramja, amely az alapszervezetek és bizottságok tevékenységének az alapja, felhívja az ifjúsági szövetség szervezetét és tagjait, hogy folytassák az MSZMP XI. kongresszusa határozatainak végrehajtását. Az akcióprogram központi gondolata az, hogy valamennyi KISZ-szervezet és ifjúkommunista kötelessége, hogy minden tőle telhetőt megtegyen a népgazdaság fejlesztéséért, az ötödik öt éves terv sikeréért. A KISZ-tagokat a termelésben és a tanulásban

egyaránt a hatékony, fegyelmezett munkavégzésnek kell jellemeznie. A dokumentumnak a valamennyi ifjúsági réteget érintő akciói és feladatai a szocialista munkaversenyek és társadalmi munkaakciók folytatását, fejlesztését szorgalmazzák. Az eddigi eredményes kezdeményezések; a vas- és fémhulladék gyűjtési akciók, az óvodák, bölcsődék, üzemi, iskolai és lakóterületi sportlétesítmények társadalmi összefogással történő építésére hív fel. Feladatul jelöli a mezőgazdasági munkában való részvételt, valamint a kulturált, egészséges környezet megővését. Az Alkotó Ifjúság pályázat és kiállítás folytatódik.

Az ifjúság szocialista tudatának formálását, a fiatalok közösségi nevelését, a szocialista életmód kialakítását szolgálja a politikai képzés, amelynek új rendszere 1976. szeptemberben indul országsszerte, változatos, a helyi sajátosságokat figyelembe vevő formákban.

Továbbra is feladat, hogy minél több rátermett fiatalot bízzanak meg ifjvezetői munkával. A KISZ-szervezetek segítsék az úttörőszervezetek munkáját.

A mozgalomnak továbbra is érvényes jelszava a „Művelt ifjúságért”. Fontos teendő, hogy az alapszervezetek valóban a tanulás, a művelődés, az önművelés iránti igény felkeltésének a fórumává váljanak. Az ifjúsági klubok legyenek a politikai és a szabad idővel kapcsolatos tevékenység bázisai. KISZ-szervezeteink vállaljanak nagyobb részt az ifjúsági tömegsport szervezésében, feltételeinek bővítésében, mozgósítsák a fiatalokat rendszeres sportolásra.

Az akcióprogram szól a KISZ nemzetközi feladatairól is, megállapítva, hogy támogatnunk kell azokat a kezdeményezéseket,

melyek a világbéke, mindekenélőtt az európai béke és biztonság ügyét szolgálják. Célunk, hogy tovább erősödjék ifjúságunk és a szocialista országok, mindenekelőtt a Szovjetunió fiataljai közötti barátság, fejlődjenek szervezeteink testvéri együttműködése. A KISZ a Demokratikus Ifjúsági Világszövetségnek és a Nemzetközi Diákszövetségnek a haladó, demokratikus ifjúsági világmozgalom két vezető szervezetének programját magáénak vallja és akcióikban a jövőben is részt vesz.

Az akcióprogram a tanulófiatalok akciói sorában említi a tanulmányi mozgalmak és versenyek folytatását, a fizikai dolgozók tehetséges gyermekeinek segítségét. Az egyetemi és főiskolai KISZ-szervezetek továbbra is aktívan részt vállaltak a szakmunkásképző intézetekben és kollégiumokban folyó tanulmányi munka és a szabadidőprogramok szervezésének segítéséből. Közművelődési csoportokat szervezve segítsék a kulturális munka és a szabad időtevékenység feltételeinek megteremtését, korszerűsítését. Munkájuknak elsősorban a falvak és a középiskolák életéhez kell kapcsolódnia.

Az akcióprogram itt kiemelt legfontosabb gondolata az ifjúsági szövetség valamennyi alapszervezetének, minden KISZ-tagnak, adnak tennivalókat a következő hónapokban, amikkel ifjúkommunistákhoz méltón készülhetnek a KISZ IX. kongresszusára.

DÉL-BARANYAI NAPOK

Minden közösség életében jelentős szerepe van a hagyományoknak, hiszen a nemzedéken keresztül érvényesülő szokások, hagyományokkal rendelkező események szerves kapcsolatot, folytonosságot biztosítanak. A hagyományok ápolása nemcsak ösztönöz az, hanem gazdagítja, színesebbé is teszi a közösség életét.

A Móra Kollégiumot is a hagyománnyá vált rendezvények érzés sora jellemzi, melyek közül most a tájfellegű napok megrendezésére került sor. Mivel kollégistáink között igen sok a baranyai, a választás ezúttal Dél-Baranyára esett. A programok megrendezését is elsősorban az orvoslások vállalták, s az ő munkájuknak köszönhető, hogy november 26-tól 29-ig sor kerülhetett erre a rendezvény-sorozatra. A dél-baranyai napokat természetesen nemcsak a baranyaiak érezhették magukénak, hanem valamennyi kollégista, aki részt vállalt a szervezésben vagy érdeklődésével végig kísérte azt.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a Pécsi Tanárképző Főiskolának a Pécsi Rádióknak, a Baranya megyei Tanács, a Kulturális Minisztérium Nemzetiségi Osztályának és a Mohácsi Művelődési Központnak, amelyek a Napok sikeréhez nagymértékben hozzájárultak.

A programok összeállítását a megye történelmének sajtós alakulása határozta meg, azoknak a külső és belső okoknak

vizsgálata, melyek az Ormánságnak, mint zárt egységnek a felbomlásához vezettek, valamint az ott élő nemzetiségeknek hazánk történelmében betöltött szerepe. Az első napon előadás hangzott el Baranya jelenéről és múltjáról, a második napon pedig dr. Eperjesi Ernő a Kulturális Minisztérium Nemzetiségi Osztályának munkatársa tartott előadást a világpolitikában is sok problémát felvető nemzetiségi kérdés időszerűségéről s ennek kapcsán hazánk nemzetiségi politikájának történeti összefüggéseiről és a Baranyában élő nemzetiségek helyzetéről. Az utóbbihoz adalékul szolgálhatott számunkra a mohácsi Délszláv Klub munkájával való megismerkedés. Az ezerarcú Baranyát filmek, fotó- és ormánsági szótteskiállítás mutatta meg be.

Az utolsó nap kedves színfoltja volt a kollégiumba tapasztalatcserére érkezett Veszprémi Vegyipari Egyetem Kollégiumi Bizottságának részvétele az est programjában. Összegzőképpen elmondhatjuk, hogy a rendezvénysorozat mind a résztvevők, mind az érdeklődők véleménye alapján sikeresnek és hasznosnak mondható.

Ahhoz, hogy ez a hagyományunk tovább erősödjék, új tapasztalatokkal továbbfejlődjék a munka közösen érzett izalmára, örömére és a benne megtalálható együttes szórakozásra kell mindenekelőtt törekedni.

BUBREG ERZSÉBET

ÉNEKKARI JUBILEUM

A jubileumi hangversenyen a kórus volt tagjai együtt énekeltek „utódaikkal”. (Fotó: Ruszkai Károly)

A Szegedi Egyetemi Énekkar fennállásának 50 éves jubileumát november 29-30-án több rendezvénnyel ünnepelték meg. 29-én 17 órakor dr. Bartha Lajos docens nyitotta meg a központi épület II. emeletén az énekkar fél évszázadát bemutató jubileumi kiállítást, este pedig az egyetem aulájában az énekkar jubileumi hangversenyére került sor. Ezen Kertész Lajos nyugalmazott egyetemi tanár, az énekkar volt karnagya József Attila emlékérem kitüntetésben részesült, amit üdvözlő szavak kíséretében dr. Rácz János rektorhelyettes adott át. Dr. Petri Gábor a SZOTE rektora köszöntötte az énekkart, és az Egyetemi Tanács nevében a SZOTE Jubileumi Emlékplakettjét, Vaszy Viktor és Sapson Ferenc pedig a Kórusok Országos Tanácsának oklevelét nyújtotta át az együt-

tesnek és Szécsi József karnagynak. Az öt évtizedes fennállását ünneplő énekkari a szegedi kórusok képviselői is köszöntötték, majd dr. Bartha Lajos docensnek, az énekkar tanács-elnökének az ötven évét felvillantó ünnepi megemlékezése után kezdetét vette a hangverseny, amelyen többek között Purcell, Bach, Händel, Liszt, Kodály, Bartók és Orff-darabokat hallhattunk a jubileumához méltóan szereplő énekkar előadásában. Külön örömet jelentett Szalma Ferencnek, a kórus régi tagjának, az Operaház művészenek föléptet, aki az Iván Szuszanyinból és a Don Carlosból énekelt egy-egy áriát. Az est legkedvesebb jelenete egyébként az volt, amikor a kórus régi és új tagjai együtt énekeltek el Kodály művét, a

(Folytatás a 2. oldalon.)

Önkéntes szakmai gyakorlatok

(2. oldal)

Visszapillantás

(3. oldal)

Főiskolai szakkollégiumok

(4. oldal)

Nevető oldal

(5. oldal)

Közművelődési ötletbörze

(6. oldal)

Kupák krónikái

(7. oldal)

Önkéntes szakmai gyakorlatok

A nyáron a Pécsi Orvostudományi Egyetemen új kezdeményezés indult. A munkaerő gondok enyhítésére az egyetemisták ajánlották fel munkabejárásukat és csokely szakmájukat. „Klinikai építőtábor” szerveztek. A próbálkozás sikerrel járt.

Már évek óta a szorgalmi időszakban a SZOTE-n is lehetőség nyílik arra, hogy egyetemisták klinikai ügyeletet vállaljanak szakmai társadalmi munkában. Az eddigi tapasztalatok alapján, a diákság erről alkotott véleménye erősen megoszlik. Sokan rosszul látják az itt eltöltött órák célját. Évekkel ezelőtt amikor a diákok először mentek be klinikai ügyeletre, azt még nem a szükség hozta, hanem a tudásvágy. Ma ez nem ilyen egyértelmű. Van, aki nem is tud a lehetőségről; van, aki sajnálja rá az időt. (?) Más megpróbálta, de mivel „nem foglalkoztak vele megfelelően” fölöslegesen tartja. Nagy táborot alkotnak azok is, akik okos, célszerű kezdeményezést látnak benne. Mint minden útnak, ennek is ki kell nőnie gyermek-betegségeit.

Hogy tárgyilagosan nézve miként áll a kérdés a SZOTE-n, erről a legilletékesebbet, dr. Kulka Frigyes klinikai rektorhelyettest kérdeztük meg:

— A közvélemény sosem egyértelmű. De talán kezdjük az elején. Egyetemünkön eddig a szakmai társadalmi munka szervezetlen, mondhatni öletszerű volt. En a továbblépést a KISZ segítségével történő, szervezett klinikai ügyeletben, társadalmi munkában látnám. Ezeknek a szakmai társadalmi munkáknak az elsődleges célja ugyanis, az elméleti oktatásból hiányzó gy-

akorlati ismeretek pótlása és gyakorlása lenne. Nagyon szükségesnek tartom, hogy fiatal medikusaink már az első hónapoktól kezdve tanulják és szokják meg a helyes beteg-orvos viszony kialakítását. Szokják meg, tanulják meg, hogy a beteg a maga kiszolgáltatottságában elsősorban ápolást igényel. Szükséges, hogy a legelemből tenni valókkal is tisztában legyenek, mind elméleti, mind gyakorlati vonatkozásban. A későbbiekben ugyanis csak így foghatják össze, és irányítják beosztottjaikat. Az érem másik oldala, az ápolónővér hiánya. Klinikáinkban a szak-képzett ápolónői állásoknak csak 45–47%-át tudjuk betölteni. Ezen — szakképzettségről lévén szó — csak felsőbbéves hallgatóink segíthetnek. Az alsóbbéves diákjainknak viszont azt a 140 hiányzó, többségében szakképzetlen munkaerőt lehetne pótolni ha csak részben is, amely a mindennapi ellátásban gondokat okoz. Itt nemcsak szakmai, hanem fizikai társadalmi munkára is gondolok. Bárki láthatja, egyetemünk területén, azokat az építkezéseket, melyek hónapokig, sőt évekig húzódnak, munkaerőhiány miatt is. Nem volna okosabb, ha a tarjáni takarítások, konzervgyári munkák helyett inkább saját portánkon segédkeznénk?!

Sajnálatos, hogy sokan lenéznek ezeket a munkákat! Pedig magunk is csináljuk! Ugyanez vonatkozik a szakmai oldalára is a dolognak. Jó lenne, ha a diákság nem azt látná a szakmai társadalmi munkákban, hogy ő csak ágyaz, etet, hanem azt is, hogy ezzel alapvető ápolási ismereteket szerez. Így a kö-

telező nyári gyakorlatokon már nem az „A”-nál kellene kezdenie, hanem bekapcsolódhatna az „I”-nél.

Ne feledje senki, hogy ahova most medikusként lép be, oda pár év elteltével felelős orvosként kerülhet.

A professzor úr kérdésünkre azt is elmondta, hogy a klinikák a továbbiakban is várják mind egyéni, mind csoportok jelentkezését, melyeket az osztályok főnövére kell megtenni. Megemlítette még, hogy akik eddig ügyeletet vállaltak, nagyrészt fizetés ellenében tették. (60–70 forintot kaptak egy éjszakára. Azt hiszem, ez nem megvetendő dolog, diákember számára. A lehetőség továbbra is fennáll.) Arra a kérdésre, hogy a gyógyszerészhallgatók foglalkoztatottsága hogyan alakul, a rektorhelyettes így válaszolt:

— Az ilyen szakmai társadalmi munka nem az orvostanhallgatók privilégiuma. Szeretettel várjuk egyetemünk összes diákját, tehát a gyógyszerészhallgatókat is. Az ismeretes differenciálódás ugyanis az első pár év után kezdődik, s mivel egészségügyi dolgozókról van szó, nem árt, ha ők is ismerkednek a klinikai munkával. (Megjegyezném, hogy ezzel a gyógyszerészkar vezetői is egyetértenek, helyeslik.)

Saját érdekünkben kellene tehát a szakmai társadalmi munkát propagálni, és az adott lehetőségeket saját portánkon kiaknázni. Bízunk benne, hogy a KISZ is jelentőségének megfelelően veszi pártfogásába ezt a tevékenységet, és a jövőben ezt a lehetőséget sem téveszti szem elől.

TELESSY ISTVÁN

ÉNEKKARI JUBILEUM

(Folytatás az 1. oldalról.)

Cohors Generosát Kertész Lajos vezényletével. A nagy sikerű hangverseny után az énekkar régi és mostani tagjai az éjszakába nyúló baráti beszélgetésen vettek részt a JATE KISZ-klubjában.

Másnap, november 30-án délelőtt a vendégkórusok adtak ünnepi hangversenyt. A szegedi MÁV Hazánk Munkáskórusa Erdős János, a Veszprémi Vegyipari Egyetem Vegyeskara Kolár Kálmán, a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyeskara Dobray István és Vida György, a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főis-

kola Női Kara, dr. Mihálka György a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Szegedi Tagozatának Kamarakórusa Delley Józsefné vezényletével lépett a pódiumra. A műsorban Kodály, Bartók, Bárdos, Bach, Pitoni, Purcell, Mozart és Hindemith kórusművek hangzottak el. A hangversenyeken több alkalommal felhangzottak a jelenlevő Farsang Ferenc és Karai József szerzeményei is, akiket a jubilans egyetemi énekkarral és a vendégkórusokkal együtt meleg ünnepsésként részesített a nagyszámú, hálás közönség.

— domonkos —

Baráti találkozó a klubban (Foto: Ruszkal)

LEVELEK JÖNNEK

— Honnan?
— A középiskolásoktól.
— Kinek?
— A hallgatóknak.
— Mit hoznak?
— Megoldott feladatokat matematikából és fizikából.

— Miért?
— Azt hiszem, ezt nem nehéz kitalálni.

Tavaly

kezdtek ezt az úgynevezett „levelezési akciót”, amely támasza lehet az egyetemre készülő középiskolásoknak. Iskolalátogatások, egyetemi előkészítők alkalomával gyűjtöttük össze a levelező partnereket. Rendszeresen postáztuk a feladatokat, amiket megoldva, határidőre visszakaptunk. A kijavított dolgozatot az új feladatcsomagtal együtt visszaküldtük a feladónak. A javítás egyetemes útmutatás alapján történt. Minden újabb feladatcsomag kiküldése előtt megbeszéltük a javítás során felmerülő problémákat. Általános tapasztalat, hogy akik eleinte gyenge dolgozatokat írtak, a későbbiek során már meg tudták oldani a feladatokat többségét.

Az eredmény

nemcsak ezekkel a javuló dolgozatokkal mérhető le, hanem azaz is, hogy régi levelező partnereinkkel találkoztunk egyetemünkön. Vajon mennyi segítséget jelentett számukra a matematikai feladatok megoldása még a középiskolai tanulmányok idején, s mennyire könnyítette meg esetleg a felvételi vizsgát. A megkérdezettek egyöntetű véleménye az volt, hogy hasznos ez a levelezési akció.

20 éves a Ságvári Gimnázium

A József Attila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziuma, UNESCO asszociált iskola fennállásának 20. évfordulóját ünnepli. Ebből az alkalomból december 4–5–6-án (lapzárta után) jubileumi napokat rendeztek. December 4-én tanár-diák nap volt az egyetem gyakorló gimnáziumában. Másnap délelőtt a DELEP munkásszállójának nagytermében ünnepi nagygyűlésre került sor, a gimnázium „A” épületében pe-

dis megkoszorúzták a névadó Ságvári Endre szobrát. A december 5-i program este szilbultival zárult. December 6-án délelőtt a házigazdák mellett a Tömörkény, a Tiszaparti és a Radnóti Gimnáziumok tanulói részvételével szellemi vetélkedőre került sor az iskola dísztermében. A jubileumi napok befejezéséül KISZ-alapszervezeti programokra, majd az Ady téri pályán sportdelutánra került sor.

A takarékoság „tétélei”

Ha a saját pénzéről van szó a legtöbb ember nem úgy gondolkodik, hogy „ha van pénzem el kell költeni”, hanem megfontoltja, hogy mire költse, szükség van-e arra, amit vásárol. S ha otthon a lakásban túl meleg van, általában nem az ablakot nyitjuk ki, hanem a fűtést állítjuk takarékra. Ha pedig mindenki eltávozik a lakásból eloltjuk a villanyt, elzárjuk a vízcsapot — azaz, nem pazarolunk, ez így természetes. Miért van hát mégis példa arra, az egyetemen, hogy a fent említetteknek az ellenkezőjét cselekszik egyesek — s ha figyelmeztetik őket ezért, csak legyintenek, mondván, hogy „nem tétel az a közös kasszában”? Vajon mikor és hogyan lehet meggyőzni a pazarlókat arról, hogy igenis „tétel”, az, amit eltékozolnak? Sőt, olyan tétel, ami közvetve a „saját zsebükre is megy”!

Az egyetem ugyanis költségvetési formában gazdálkodik, s a megtakarított összegeket alaptevékenysége hatékonyságának fokozására használja fel. Ha például az úgynevezett dologi költségvetési keretből az első félévben megtakarítottunk, akkor azt az összeget a következő félévben fordíthatjuk például a legújabb szakkönyvek, oktatási segédanyagok, vagy vegyszerek megvásárlására. Ez utóbbiakkal pedig — ugye, ez mindenki előtt világos — az egyetem szakemberképzési eredményeinek javítása mellett megkönnyítik kinek-kinek a munkáját, saját előrehaladását is.

Mindannyiunk közös érdeke tehát az, hogy fokozzuk a takarékoságát. Mégpedig úgy, hogy a régi eredményeket megőrizzük, a régi hibákat felszámoljuk; a döntések és végrehajtások egységét megteremtve egyetessük össze a felelősségvállalást és az ellenőrzést a szocialista demokráciával. Hogy minél eredményesebben valósítsuk meg az MSZMP KB 1974. december 5-i határozatát.

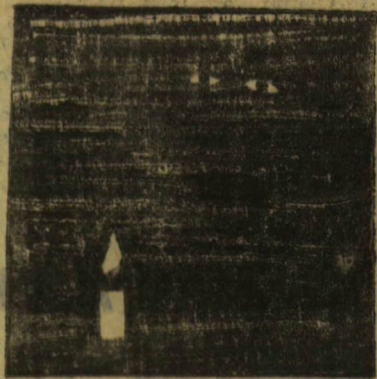
Miért és hogyan?

Ennek lehetőségeiről tanácskozott november 27-én az MSZMP József Attila Tudományegyetemi bizottsága. Megvizsgálták, hogy az egyetem párt- és állami vezetése által kidolgozott takarékosági intézkedési terv alapján eddig milyen intézkedések és eredmények születtek, illetve mik a közeljövő legfontosabb feladatai.

Tudományegyetemünk takarékosági intézkedési tervének főbb

szempontjai között mindenképp az fogalmazódott meg, hogy célja a racionálisabb, hatékonyabb gazdálkodás. A tervnek az alaptevékenység jobb ellátását

TAKARÉKOSÁG

— Ma a szemről tartok előadást...

kell segítenie. Ennek érdekében politikai felvilágosító munkával szemléletváltozást kell elérni az egyetemen. Fel kell tártani a belső tartalékokat, elő kell segíteni a szervezeti integrációt, az eszközökkel való takarékoságot és a tudatos kooperációt. Alkalmassá kell tenni a belső irányítási, szervezeti rendet az ésszerű gazdálkodás megvalósítására.

Az intézkedések, a bevezetett új szabályzók, amelyek az irányított egységeket ésszerű gazdasági döntésekre ösztönözték, továbbá az egyes munkahelyi kollektívák, tanszékek, intézeti egységek által kezdeményezett, jórészt belső tartalékokat feltáró kezdeményezései következtében a terv megvalósítása ebben az évben sikerrel indult.

A dologi költségvetési keretnél jelentős megtakarításokat eredményezett például az, hogy az egyes gazdálkodó egységeknél feleslegessé vált állóeszközöket más egységeknek átták át. A háziműhely eddig használaton kívüli álló és fogyóeszközöket javított ki, illetve alakított át. Az elfekvő, feleslegessé vált készleteket értékesítették. Számos esetben a szállítási és rakodási munkákat az egyetem hallgatói végezték el társadalmi munkában. Kerülték a felesleges átalakításokat, beszerzéseket. A külföldi könyvvásárlásokat a tanszéki könyvtárak összhangolták az egyetemi könyvtárral és elejét vették a párhuzamos beszerze-

seknek. A gépkocsik üzemanyag normáját felülvizsgálták, csökkentették a felhasználható kilométerteljesítményt.

Mindenki felelős

Mind ezek mellett természetesen még számos olyan tartalom áll az egyetem rendelkezésére, amelynek kihasználása, az ésszerű gazdálkodás szemléletének erősítése az egyetemi feladatok jobb ellátását szolgálhatja. Erre hívta fel a figyelmet az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottsága, amikor október 15-én értékelte a tavaly decemberi központi bizottsági határozat végrehajtásának tudományegyetemi helyzetét. S ennek lehetőségeiről beszéltek az egyetemi pártbizottság tagjai a novemberi ülésen. Hangsúlyozták, hogy a figyelem ráirányítása erre a témára nem egyszerű feladat. Különösen nem az egyetemen, ahol a jövő szocialista szakembereinek nevelését kell mindenképp szolgálni. Eppen ezért rendkívül fontos a szemléletformálás, a takarékoság naprenden tartása, a folyamatos tervező és ellenőrző tevékenység. Hogy hallgatóink a szocialista tulajdonnal való felelősségteljes gazdálkodás példáját lássák, s vigyék magukkal leendő munkahelyükre. Meg kell vizsgálni, hogy az egyetemi élet belső felépítése, mechanizmusa megfelelően szolgálja-e az oktatás, a kutatás szellemi kapacitásának legjobban kibontakoztatását. Széles körben ismertté kell tenni a feladatokat, küzdeni az egyoldalú érdekezés és megítélés ellen. Fontos, hogy a párt-, KISZ- és szakszervezeti alapszervezetek elősegítsék a karokon és más egységekben az egyetemi szinten megfogalmazott feladatok konkréttizálását, azt, hogy az egyes munkahelyeken mit és hogyan kell és lehet tenni az adott célok elérése érdekében. Fel kell karolni minden jó kezdeményezést, ezeket nyomon kell követni, ellenőrizni, hogy mint valószínűleg meg. A nagyműszerek minél jobb kihasználása érdekében fokozni kell a helyi kollektívák felelősségét, a kooperációt. S el kell érni azt, hogy a dolgozók érdekeltné érezzék magukat a munka hatékonyságának fokozásában. Hogy ki-ki úgy vélekedjék és cselekedjék, mintha az egyetemen nagy közösségének tulajdona az övé lenne.